

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsak četrtek.
Cena: Letno Din 32.—,
polletno Din 16.—, četr-
letno Din 8.—, inozemstvo
Din 64.—

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5
Telefon interurban 115

Cena inseratom: cela
stran Din 1400.—, pol stra-
ni Din 700.—, četrť strani
Din 350.—. Mali oglasi be-
seda Din 1.—, stalnim popust

Iz slepe pokorščine do Radiča.

Nekdanja slovenska samostojna kmetijska stranka se je popolnoma vdala Radičevi komandi. Pucelj je zlezel v Radičevo hrvatsko torbo, v kateri je cel izginil do zadnje konice svojega nosa. Tudi samostalna demokratska stranka se brezpogojno pokori Radičevemu vrhovnemu poveljstvu. Tako hočeta obe dve slovenski liberalni stranki: samostojna kmetijska in samostalna demokratska stranka, Slovenijo popolnoma izdati na milost in nemilost hrvatski politiki Stjepana Radiča.

Kakšna je ta politika, o tem so si na jasnem vsi pametni ljudje na Hrvatskem. Radič je največja nesreča za hrvatski narod. Ta človek je omaževal kulturni sloves hrvatskega naroda s svojim neprestanim nedosežno surovim in nesramnim zmerjanjem in psovanjem. Mož predolgega jezika je brez vsake sposobnosti za delo. Nikdar ni ničesar storil za gospodarsko dobrobit in duševni napredek hrvatskega ljudstva. Za takšno delo je dovršeno nesposoben. Ker nima nobenih koristnih del za hrvatsko ljudstvo, zato ga pita s praznimi besedami. Dobrika se mu na vsa usta ter pri tem zabavlja čez pokvarjeno gospodo, med katero pa sam spada, in kateri je vrhovni voditelj.

Z razbijanjem in kričanjem onemogočujejo delo v parlamentu.

Pod vrhovno komando takšnega človeka delajo slovenski Žerjavovci in Puceljčevci politiko po Radičevem načinu: politiko kričanja, zmerjanja in razbijanja. V četrtek, zadnjega maja, so začeli: to je bil v beogradskem parlamentu njihov dan. Kričali so, tulili, razbijali in treskali s klopnimi pokrovi, kakor da bi bili zdivjali. Obnašali so se tako, da bi pri bodočih volitvah mogli z najboljšimi priporočili kandidirati za čuluka frski parlament. Vsi poslanci iz Srbije so izjavili, da kaj takega nikdar ni bilo v srbijanskem parlamentu. Morali so priti kulturni zastopniki iz Hrvatske in Slovenije ter prirediti prizore, nad katerimi se zgražajo vsi srbijanski krogi, zlasti še srbsko kmetijsko ljudstvo.

Razbijajočim in divje kričečim Radičevskim hrvatskim poslancem, katerim je v Radičevi odsotnosti komandiral drugi vrhovni poveljnik Svetožar Pribičević, so vztrajno ter

pridno pomagali slovenski samostojneži in demokrati. Niso hoteli zastonjati za hrvatskimi seljaškimi poslanci, da se ne bi zamerili svojemu visokemu komandantu Radiču. Pucelj je s svojo roko treskal po klopi, da je kar odmevalo. Njegov »dobri prijatelj« Urek iz Posavja, ki navadno pride v parlament iz gotovih razlogov samo okoli prvega vsakega mesca, je zasluženost svoje poslaniške plače hotel dokazati z orjaškim udarjanjem po klopi. Dr. Žerjav, ki je bolj nežnega zdravja, ni mogel tolike sile postaviti v boj s poslaniško svojo klopjo kakor Pucelj in Urek, zato je udarjal svojim močem primerno. Več moči je mogel v to borbo s klopmi vložiti sokolski poslanec g. Pivko.

Slovensko ljudstvo naj sodi, ali je surovo kričanje, razgrajanje in razbijanje delo za ljudstvo, njegove pravice in njegov gospodarski napredek. Slovensko ljudstvo bo to sodbo, katero je že storilo, slovesno in javno izreklo pri prihodnjih volitvah, pri katerih bo tem političnim razgrajanjem in razbijanjem zaprlo vrata v parlament.

Hujskajo na vojno z Italijo.

Slovenskim in hrvatskim Radičevcem pod Radič-Pribičevićevim vodstvom je politična strast in pohlep po ministrskih sedežih tako za meglila razum in razburila živce, da bi v svoji slepi strasti tvegali vse, tudi vojno z Italijo. Zato grdo in brezvestno izrabljajo manifestacije mladine proti Italiji, ki so nastale vsled fašistovskega izzivanja. Mladini dajejo ne samo potuho, marveč jo naravnost pozivajo na nepremišljene nastope, ki morajo naši državi samo škoditi. Znano je, da fašistovska Italija samo čaka prilike, da bi mogla udariti po naši državi, ako ne takoj z vojno, pa na mednarodnem političnem bojišču. Tožila nas je pri vseh velesilah na svetu radi Nettunskih pogodb, ki jih je leta 1925 sklenila z Italijo Pašič-Pribičevićeva vlada, podpisala Pašič-Radičeva vlada, ki jih pa doslej naš parlament še ni potrdil. Jugoslavija ne drži besede, njej ni nič verovati: tako je Italija povsod v Evropi, zlasti v Parizu in Londonu, agitirala proti nam. Sedaj pa, ko je treba omenjene pogodbe potrditi v parlamentu, sta začela proti njim divjati Pribičević in Ra-

dič: Pribičević, pod kojega ministrovanjem so bile te pogodbe sklenjene, Radič, kojega ministri so te pogodbe podpisali. Sedaj pa divjajo in hujskajo, zapaljujejo ljudske strasti ter pošiljajo ne samo nacionalistično mladino, marveč tudi komuniste na ulico z glasnim krikom: »Vojna z Italijo!«

Radičevska politika pod vodstvom Radiča in Pribičevića je tako brezvestna in tako protiljudska, da se ne more dovolj obsoditi. Radičevska gospoda, slovenska in hrvatska, se igra z življenjem ljudstva. Ta gospoda bo lepo doma ostala, slovenski in hrvatski kmet in delavec pa naj neseta svojo kožo na bojišče, naj v strelskih jarkih gladujeta in zmrzujeta, prelivata kri in dajeta življenje za politiko pokvarjene Radičevske gospode. Ni je bolj nesrečne in pogubonosne politike za slovensko ljudstvo, kakor je politika Radičevih političnih hlapcev.

POPUSTNI RAZGOVORI

»Haha, zdaj ga bomo pa tožili«, se je režal na vasi neki radičevček proti našim možem. »Korošca bomo tožili! Zdaj pa vas bo konec!«

In ljudje, ki niso vedeli, zakaj gre, so res obstali pod vplivom, da je naš voditelj dr. Korošec na zatožni klopi. Pa je kar tam na vasi povzel besedo naš znanec-gospodar in mu je odgovoril:

»Veš ti, kako je bilo, ko si mene tožil? Ti sam si bil obsojen! In tako se bo zgodilo tudi v tem slučaju. Radič in Pribičević, ki tožita dr. Korošca, bosta končno sama obsojena!«

»Pa zakaj gre? Razloži, razloži«, so vpraševali kmetje.

»Dobro«, je dejal gospodar, »prav na kratko se pomenimo in tako, kakor gre vsa stvar pred sodiščem.

Kdo toži? Tožita Radič in Pribičević.

Koga tožita? Tožita dr. Korošca, našega voditelja.

Kaj je zagrešil? Dr. Korošec je pre povedal krvave demonstracije, on je prepovedal agitacijo med nerazsodno mladino, ki je šla potem na cesto in vpila: Vojsko hočemo!

Ali se to sploh da tožiti? Tožiti se da vse! Obdolžiti se da vse. Krivdo dokazati, to je pa nekaj drugega. Naša vlada sama je izdala zakon o ministrski odgovornosti. Kdor je minister, naj tudi odgovarja za svoja de-